

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. гр.Велинград, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛУШ Р. ЦВЕТАНОВ

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от МИЛУШ Р. ЦВЕТАНОВ Административно наказателно дело № 20235210200100 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № 22-0367-001497 от 02.02.2023г., издадено от Началник Група в РУ – Велинград при ОДМВР – Пазарджик И.К., с което на основание чл.53 от ЗАНН на А. Ж. Н. са наложени административни наказания глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца - за осъществяване на административно-наказателния състав на „чл.175, ал.1, т.1, във вр. с чл. 140, ал.1 от ЗДвП“.

Въззивната жалба е депозирана в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от подписала я процесуално легитимирана страна с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН (наказателно постановление), подлежащ на съдебен контрол, пред родово, местно и функционално компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН съд, като жалбата е редовна от външна страна, с посочване на изискуемите по закон реквизити, поради което се явява процесуално допустима.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на наказателното постановление - при съображения, че соченото в него нарушение не е извършено виновно от наказания, тъй като той не е съзнавал фактически обстоятелства от административнонаказателния състав, а именно – че управляваното от него МПС е било служебно deregистрирано, както и некоректно квалификация на нарушението в наказателното постановление.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от **фактическа страна** следното:

На 16.11.2022г. в гр. Велинград, на ул. „Патриарх Евтимий“ полицаят Б. С., в присъствието на колегата си М. Б., спира за проверка л.а. „Мерцедес МЛ 320 ЦДИ 4-матик“ с рег. № РВ0807ТС, собственост на и управляван от А. Ж. Н.. При проверката се установява, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация, за което служителите на реда уведомяват водача. Съставен му е АУАН, на база на който е издадено и обжалваното наказателно постановление.

Описаната фактическа обстановка се установява от следните доказателства: Наказателно постановление № 22-0367-001497 от 02.02.2023 г., АУАН № 571230 от 16.11.2022 г., както и приложените по време на съдебното следствие - Получено писмо с вх. № 4503/01.09.2023 г. на ОДМВР – Пазарджик, сектор „Пътна полиция“, относно регистрация на автомобил Мерцедес МЛ 320 ЦДИ 4 МАТИК с ДК№ РВ0807ТС, ведно със заверена справка от сектор „Пътна полиция“ – Пазарджик и заверено копие от уведомително писмо рег. № 100600-18303/26.10.2022 г. и показанията на свидетелите С. и Б..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните **правни изводи**:

На първо място – с обжалваното наказателно постановление е санкционирано нарушение с правна квалификация по чл. 175, ал.1, т.1 от ЗДвП, чийто състав предвижда *„управление на моторно превозно средство, на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места“*. В конкретния случай подобно деяние изобщо не се установи да е било извършвано от наказаното лице, напротив – в показанията си актосъставителят ясно посочва, че автомобилът е бил с поставени на съответните места регистрационни табели. Пълното несъответствие на описаното в НП нарушение (чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН) и сочените за нарушени законови разпоредби (чл. 57, ал.1, т.6 ЗАНН) само по себе си обосновава отмяна на постановлението.

На следващо място – относно реално описаното в НП нарушение (с коректна правна квалификация по чл.175, ал.3, пр. първо във вр. с чл. 140, ал.1 от ЗДвП) следва да се посочи, че - правното основание за прекратяване на регистрацията е чл. 143, ал. 10, изр. 1 от ЗДвП. Тази разпоредба предвижда, че - Служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство (сравни - и чл. 574, ал.9 КЗ вр. с чл. 18-б (2) от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г.). Следователно законът предвижда задължителното уведомяване за служебно прекратената регистрация. В случая по делото не се установява към момента на проверката собственикът-водач на автомобила да е бил уведомен (да е знаел), че е била прекратена регистрацията на автомобила му. При това положение липсата на знание за прекратената регистрация изключва вината на водача при извършване на вмененото му нарушение. От липсата на вина следва, че санкционираното деяние не осъществява състава на административно нарушение (арг. - чл. 53, ал.1 и ал.2 във вр. с чл. 11 от ЗАНН).

Същевременно - независимо, че при прекратяване на регистрацията по реда на чл.

143, ал. 10 от ЗДвП не се издава заповед за прилагане на принудителна административна мярка, няма съмнение, че при несъгласие с това прекратяване уведомленият собственик би могъл да оспори действието по служебното прекратяване пред съда. Ето защо уведомяването има значението и за стабилизиране (влизане в сила) на действието по прекратяване на регистрацията автомобила. Затова в настоящия случай на неустановено уведомяване, следва да се приеме, че действието по прекратяване на регистрацията от една страна не е било влязло в сила, а от друга – собственикът на автомобила е бил в невъзможност да оспори предварителното изпълнение на това действие. Затова осъщественото деяние не представлява административно нарушение и от обективна страна, тъй като следва да се приеме, че автомобилът не е бил с надлежно прекратена регистрация.

Следователно жалбоподателят не е извършил административното нарушение и съответно незаконосъобразно са му наложени административни наказания с издаденото наказателно постановление. В гореизложения смисъл е практиката на касационната инстанция (*Решение № 81 от 10.02.2021 г. по к. а. н. д. № 21/2021 г. на Адм. съд – Пазарджик, Решение № 981 от 4.12.2020 г. по к. а. н. д. № 1157/2020 г. на Адм. съд – Пазарджик, Решение № 854 от 4.11.2020 г. по к. а. н. д. № 969/2020 г. на Адм. съд – Пазарджик, Решение № 541 от 2.07.2021 г. по к. а. н. д. № 424/2021 г. на Адм. съд – Пазарджик, Решение № 901 от 11.11.2020 г. по к. а. н. д. № 988/2020 г. на Адм. съд – Пазарджик и др.*)

С оглед изложеното Н П № 22-0367-001497 от 02.02.2023г., издадено от Началник Група в РУ – Велинград при ОДМВР – Пазарджик И.К. следва да бъде изцяло отменено. При този резултат по делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК вр. чл. чл.63д, ал. 1 от ЗАНН, в тежест на наказващия орган следва да се възложат сторените от жалбоподателя разноси по делото в размер на 400лв. адвокатски хонорар, която сума е изплатена в борй от жалбоподателя на 23.03.2023г., според представен по делото Договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 във вр. с ал.3, т.1, т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0367-001497 от 02.02.2023г, издадено от Началник Група в РУ – Велинград при ОДМВР – Пазарджик И.К..

ОСЪЖДА ОД на МВР - Пазарджик, да заплати на А. Ж. Н. с ЕГН ***** сумата от 400 /четирисотин/лева - разноси по делото, представляващи адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Пазарджишкия административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____

